

[Mathilde Hauschultz.]

vi andre paastaar, at Videnskaben er imod Flertallet. Og der har ikke her i Salen lydt et eneste Ord om, at der er ført Bevis fra Lægevidenskabens Side for, at de Herrer staar paa lægevidenskabelig god, saglig Grund.

Justitsministeren (Rytter): Jeg er enig med det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz i, at naar man paastaar noget, skal man kunne bevise det. Jeg udtalte, at Videnskaben var med os her, thi Videnskaben har været tilkaldt for Udvalget, og Udvalget fastslaar i Betænkningen, at Lægerne udtalte sig herfor.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Bindslev sige: Det hænder ogsaa undertiden mig, at jeg er noget fornærmet over, at ingen staar op og protesterer imod, hvad jeg har sagt; jeg synes, at det burde man gøre, fordi det, jeg siger, er Vismandsord. Men saa bagefter kommer jeg til at tænke ved mig selv: Gud ved, om ikke Grunden til, at det, jeg har sagt, ikke er blevet modsagt, er, at ingen gider staa op og sige, at det intet var værd — og saadan tror jeg nærmest det er gaaet det ærede Medlem i Dag.

Jeg vil blot minde det ærede Medlem om en enkelt Argumentation overfor mig, saa vil det ærede Medlem ikke kunne fastholde en saadan Argumentation. Det ærede Medlem argumenterede i sit første Foredrag meget stærkt med, at Loven vilde blive uensartet praktiseret, og — det var vi alle klar over — det var overfor dem, der blev kastreret. Nu kommer saa det ærede Medlem pludselig og vender det om og siger: jeg tænkte ikke paa dem, der blev kastreret, jeg tænkte paa, at der blev uensartet administreret overfor dem, der *ikke* blev kastreret.

Ja, men det er noget, der er Tilfældet med enhver Lov. Loven kan selvfølgelig kun ramme dem, der falder ind under den. At der er nogen, der ikke kommer ind under Loven, og at man ikke kan faa en ensartet Fremgangsmaade overfor dem, er en Selvfølge. Naar der derfor blot bliver en ensartet Fremgangsmaade overfor de Folk, der falder ind under Loven, saa er der opnaaet med Hensyn til Lovens Administration, hvad der kan opnaas.

Bindslev: Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen mente, at Lægerne havde udtalt sig ud fra lægelige Synspunkter, idet de havde brugt deres fysiologisk-videnskabelige Erfaringer og derudfra mente, at Aarsagen til Voldsforbrydelser laa i det rent

fysiologiske. Dette betragter jeg som en uhyre farlig Bemærkning, og jeg vil meget tvivle om, at Lægevidenskaben som saadan virkelig vil anerkende denne Betragtning. Thi som enhver vil kunne se, kan det faa meget vidtrækkende Følger i Retning af at tage Lægevidenskaben til Indtægt for karakterforbedrende Forsøg.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at det var jo meget interessant at faa dette Indblik i den højtærede Ministers personlige Overvejelser, naar han havde talt uden Modsigelse i dette Ting. Men det, som vilde interessere Tinget ulige mere, var at faa at vide, i hvilke Tilfælde den højtærede Minister var kommet til det Resultat, at det muligvis ikke var Visdomsord, han havde talt. Jeg maa imidlertid vedblivende hævde, at der maa være en Uensartethed i den Lov, der virker saaledes, at man paa een Anstalt indstiller saa og saa mange til at blive kastreret, medens man paa en anden Anstalt i akkurat lignende Tilfælde ikke vil gaa til at indstille. Hvis den højtærede Minister ikke vil anerkende, at dette er en Uensartethed, idet jo dog begge Tilfælde falder indenfor Lovens Rammer, saa tror jeg ikke, der vil være Mulighed for en Forstaaelse mellem den højtærede Minister og mig paa dette Punkt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges med 85 Stemmer imod 8.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Jeg skal lade de sidste Sager gaa ud af Dagsordenen. Folketingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 3¹⁵ med Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Tilsyn med Begravelseskasser.

Mødet hævet Kl. 3¹⁰.